

CARTEA
FARMACOLOGIA HOMEOPATĂ
ARE
UN ROL TRIPLU

1. ȘTIINȚIFIC

Conține toate cunoștințele de Homeopatie, acumulate în cei peste 200 de ani de existență, prezentate pentru prima dată, ordonate și structurate după singurul criteriu științific, logic, cel farmacologic, cunoscând că **medicamentul este baza pe care se fundamentează homeopatia**.

2. DIDACTIC

Permite **studierea și asimilarea homeopatiei** într-un mod rațional și într-un timp mai scurt.

3. PRACTIC, FARMACOTERAPIC

Oferă un **instrument de lucru** pentru practica farmacoterapică, ușurând operațiile de selectare a medicamentelor pe baza legii similitudinii.

DE ACELAȘI AUTOR

SINGUR AUTOR

- *Farmacodinamie. Lucrări practice.* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1967 (365 pag.).
- *Farmacodinamie.* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970 (556 pag.).
- *Farmacodinamie generală. Manual de învățământ programat,* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1972 (204 pag.).
- *Farmacodinamie. Ediția a II-a revizuită.* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1977 (588 pag.).
- *Farmacoterapie.* Editura Medicală, București, 1981, (1053 pag.). Premiul Victor Babeș al Academiei Române. Cartea are o structură originală și conține capitolul „Farmacoepidemiologie”, pentru prima dată în literatura internațională.
- *Farmacoterapie practică.* Editura Medicală, București, 1989 (2 vol., 1058 pag.).
- *Gerontofarmacologie.* Editura Mondan, București, 1995 (369 pag.).
- *Farmacologie homeopată generală.* Editura Minesan, București, 2007 (267 pag.) Prima carte cu acest titlu în literatura medicală internațională
- *General Homeopathic Pharmacology.* Editura Tarus Media, Bucharest, 2008 (271 pag.)
- *Farmacologie homeopată generală,* Ed. a II-a, Editura Minesan, București, 2008 (290 pag.)
- *Farmacologie homeopată (ecologică),* vol. I, Editura Universitară, București, 2011 (376 pag.)

PRIM AUTOR

- *Farmacologie. Lucrări practice.* Edit. IMF București, 1971, (300 pag)
- *Asocierea medicamentelor. Incompatibilități farmacodinamice.* Editura Medicală, București, 1971 (183 pag.). Prima carte de acest gen în literatura internațională.
- *Medicamente pentru tratamentul bolilor aparatului digestiv.* Editura Minesan, București, 2000 (320 pag.).
- *Memomed. Memorator de Farmacologie. Ghid farmacoterapic.* Editura Minesan, București, 20 ediții anuale 1995–2014 (fiecare ediție cu peste 1000 pag.).

COAUTOR

- *Farmacologie. Lucrări practice.* Edit. IMF București 1959.
- *Produse farmaceutice românești.* Editura Medicală, București, 1964 (776 pag.). 12 capitole.
- *Progrese recente în terapeutila medicală.* Editura Medicală, București, 1965. Capitolul „Enzime în terapeutilă”.
- *Farmacologie.* Manual. Editura Didactică și Pedagogică, București, 1965.
- *Produse farmaceutice românești.* Ediția a II-a revizuită. Editura Medicală, București, 1970.
- *Terapeutila medicală.* Sub red. Radu Păun. Editura Medicală, București, 1982. Capitolul „Interacțiunile medicamentelor”.

DUMITRU DOBRESCU

Profesor univ. dr. docent de Farmacologie și Homeopatie

Membru corespondent al Academiei Române

Membru titular al Academiei de Științe Medicale

FARMACOLOGIE HOMEOPATĂ (ECOLOGICĂ)

Volumul II

APARATUL RESPIRATOR

Ediția a II-a

Editura UNIVERSITARĂ

București, 2014

PREFAȚĂ

FARMACOLOGIA HOMEOPATĂ s-a născut în anul 2007, prin apariția cărții „**FARMACOLOGIA HOMEOPATĂ GENERALĂ**” având ca autor pe subsemnatul. Apariția acestei cărți reprezintă, totodată, **nașterea unei noi științe medicale, aceea a medicamentului homeopat.**

Conceptul de Farmacologie homeopată este rezultatul unei gândiri logice, care ar fi trebuit să apară de multă vreme. Întârzierea ar putea avea o explicație simplă. În cei peste 200 de ani de existență a homeopatiei, homeopații s-au rupt total de alopatie și de alte influențe eventual benefice, iar în ultimii peste 100 de ani, de când există Farmacologia alopată, farmacologii au ignorat existența homeopatiei, când nu au disprețuit-o sau desființat-o.

Subsemnatul, fiind medic și farmacist, profesor de farmacologie, cercetător de laborator dar și clinician, nemulțumit de performanțele medicamentelor alopate, precum Hahnemann odinioară, am studiat și homeopatia și o practic din anul 1981. Până în prezent am acordat circa 20.000 consultații de homeopatie.

Pe măsura îmbogățirii cunoștințelor teoretice și a acumulării experienței practice, a crescut încrederea mea în homeopatie și m-am hotărât să-mi aduc contribuția firească la progresul ei.

Pentru cei care încă se mai îndoiesc de eficacitatea homeopatiei, trebuie să subliniez că, în activitatea mea practică, am avut totdeauna rezultate bune, îndeplinind cele **trei condiții**, arătate de Jouanny și col. (1985), **pentru ca un tratament homeopat să fie posibil și eficace:**

1. **leziunea** de tratat să fie **reversibilă**;
2. **bolnavul** să fie capabil să **reacționeze**;
3. să **existe o substanță** susceptibilă: să provoace la un individ sănătos o „suferință similară” și să declanșeze la bolnav reacția salutară.

Apariția și construcția Farmacologiei homeopate este **rezultatul firesc al analizei pe care am făcut-o homeopatiei, de pe pozițiile farmacologiei.**

Concepția farmacologiei homeopate am dezvoltat-o în cartea amintită. Firesc, am început cu **partea generală** care demonstrează clar, apropierea dintre cele două ramuri ale farmacologiei.

Urmează, în mod normal, capitolele de **farmacologie specială, a aparatelor și sistemelor.** Este vorba de o muncă imensă, de triere, de opțiune, de ordonare a pletorei de date existente în publicațiile homeopate, dificultatea rezultând atât din numărul foarte mare de date cu ponderi diferite, cât și din contradicțiile frecvente și lipsa de probe obiective. Evident, un rol deosebit în selecție l-a avut experiența personală. Am găsit util să scot câte **un volum pentru fiecare aparat sau sistem.** Aceste volume vor putea fi ulterior prezentate în 1–2 volume mai mari. Am început cu **farmacologia aparatului respirator**, având în vedere că frecvența bolilor respiratorii este foarte mare, că numeroase suferințe respiratorii pot fi tratate cu medicamente homeopate, de multe ori cu rezultate superioare sau egale cu medicamentele alopate sau cele două tipuri pot fi folosite asociate, în cazurile grave, mărinđ evident eficiența terapiei.

În realizarea celor ce mi-am propus, **m-am găsit în situația autorilor primelor cărți de farmacologie alopată, cu peste 150 de ani în urmă**, cu mențiunea că **misiunea mea este incomparabil mai grea, din cauza numărului enorm de date existente, care trebuie selectate.** Autorii de atunci au avut la dispoziție puține cărți de Materia Medica. Acestea cuprindeau „substanțele

medicinale”, majoritatea produse vegetale, puține minerale sau animale. **Aceste cărți au fost precursorile Farmacognoziei din zilele noastre.** Descrierea substanțelor cuprindea originea botanică și geografică, recoltarea, descrierea drogului și examinarea lui, identificarea substanțelor active și **date sumare despre utilizarea terapeutică**, întrucât nu existau cunoștințe experimentale de farmacologie, iar datele clinice erau rudimentare.

Având în vedere efortul enorm depus pentru elaborarea cărții și ineditul ei, am considerat util să prezint în continuare **„Principiile pentru elaborarea Farmacologiei homeopate”.**

Scrierea cărții **„Farmacologia homeopată generală”** mi-a sugerat necesitatea unei analize comparative a evoluției celor două științe ale medicamentului, Farmacologia alopata și Farmacologia homeopata. Am făcut o astfel de analiză sub forma unui eseu „Medicamentul în secolul al XXI-lea”, pe care l-am publicat în volumul Memomed 2009. Concluziile eseului sunt deosebit de clare. Ținând seama de legile naturii, existența celor două tipuri de medicamente, alopatate și homeopate, este un fenomen obiectiv. Ele au relații de complementaritate și trebuie folosite în egală măsură în terapeutică. Alopatarea reprezintă numai jumătate din terapeutică. Terapeutică nu va fi întreagă decât prin completarea cu medicamentul homeopat. Aceasta se poate realiza prin introducerea Farmacologiei homeopate în curricula tuturor facultăților de medicină și prescrierea celor două categorii de medicamente de către toți medicii, în ambulator și în spitale, în funcție de situația fiecărui bolnav. Până la introducerea oficială a Farmacologiei homeopate în planurile de învățământ, studenții în medicină pot solicita cursuri opționale și pot învăța Farmacologia homeopată ca autodidacți. Medicii, îndeosebi generaliști, pot urma cursuri de inițiere și se pot autoinstrui.

În mod concret, în asistența terapeutică a bolilor aparatului respirator, ținând seama de potențialul celor două categorii de

medicamente, consider că este logic și corect să se procedeze astfel. Cazurile ușoare să fie tratate **numai** cu medicamente homeopate. Cazurile medii și grave să fie tratate în **primul rând**, dar nu exclusiv cu medicamente alocate, la care să se asocieze medicamente homeopate, respectiv alocate. Acestea vor avea, în mod sigur, urmări favorabile privind ușurarea intensității suferințelor, reducerea duratei bolii și perioadei de convalescență, evitarea sau diminuarea complicațiilor.

Îmi exprim convingerea că, fiind prima carte de acest gen, în literatura medicală internațională, **poate și trebuie să fie îmbunătățită în viitor**, de mine sau de alți autori. O carte bună, de acest fel, nu poate fi decât **opera mai multor eforturi comune**. Adresez, anticipat, mulțumiri celor care vor binevoi să-mi transmită observațiilor lor, bune sau mai puțin bune și **sugestii de modificări pentru volumele următoare**.

București, august 2009

Prof. dr. docent D. Dobrescu

Membru coresp. al Academiei Române

Membru titular al Academiei de Științe medicale

E-mail liliana_dobrescu@hotmail.com

CUPRINS

Prefață	5
Cuprins	9
Principii pentru elaborarea farmacologiei homeopate	15

PARTEA I

Farmacologia homeopată a semnelor și simptomelor aparatului respirator	23
---	----

1. Medicamentele aparatului respirator	27
1.1. Generalități	27
1.2. Baze farmacodinamice	28
1.3. Baze farmacoterapice	42
2. Medicamente homeopate contra tulburărilor la nivelul nasului	47
2.1. Baze fiziopatologice	47
2.2. Baze farmacodinamice	48
2.3. Baze farmacoterapice	57
2.3.1. Farmacoterapia simptomelor	57
2.3.2. Farmacoterapia entităților nosologice	57
2.3.2.1. Rinita acută banală (guturai, coriza acută)	57
2.3.2.2. Rinita cronică	59
2.3.2.3. Rinita spasmodică (alergică)	60
2.3.2.4. Rinita atrofică fetidă (ozena)	62
2.3.2.5. Sinuzite acute și cronice	63
2.3.2.6. Polipoza nasosinusală	65
2.3.2.7. Epistaxis	66
3. Medicamente homeopate contra tulburărilor la nivelul faringelui	69
3.1. Baze fiziopatologice	69
3.2. Baze farmacodinamice	69
3.3. Baze farmacoterapice	75

3.3.1. Farmacoterapia simptomelor	75
3.3.2. Farmacoterapia entităților nosologice	75
3.3.2.1. Angina catarală simplă (eritematoasă, virotică, roșie)	75
3.3.2.2. Angina eritematopultacee (foliculară, albă, bacteriană)	76
3.3.2.3. Faringita	76
3.3.2.4. Parestezii faringiene	77
4. Medicamente homeopate contra tulburărilor la nivelul laringelui și traheei	81
4.1. Baze fiziopatologice	81
4.2. Baze farmacodinamice	82
4.3. Baze farmacoterapice	91
4.3.1. Farmacoterapia simptomelor	91
4.3.2. Farmacoterapia entităților nosologice	91
4.3.2.1. Laringita acută	91
4.3.2.2. Laringita cronică	93
4.3.2.3. Traheita acută	93
5. Medicamente homeopate contra tulburărilor la nivelul plămânilor și pleurei	97
5.1. Baze fiziopatologice	97
5.2. Baze farmacodinamice	97
5.3. Baze farmacoterapice	105
5.3.1. Farmacoterapia simptomelor	105
5.3.2. Farmacoterapia entităților nosologice	105
5.3.2.1. Bronșita acută	105
5.3.2.2. Bronșita cronică	107
5.3.2.3. Pneumonia	108
5.3.2.4. Bronhopneumonia	111
5.3.2.5. Pleurezia acută	112
6. Medicamente homeopate contra tulburărilor respirației	115
6.1. Baze fiziopatologice	115
6.2. Baze farmacodinamice	118
6.3. Baze farmacoterapice	126
6.3.1. Farmacoterapia simptomelor	127

6.3.2. Farmacoterapia entităților nosologice	127
6.3.2.1. Astmul bronșic	127
7. Medicamente homeopate pentru tratamentul tusei	133
7.1. Baze fiziopatologice	133
7.2. Baze farmacodinamice	136
7.3. Baze farmacoterapice	158
8. Expectorante	161
8.1. Baze fiziopatologice	161
8.2. Baze farmacodinamice	162
8.3. Baze farmacoterapice	172

Partea a II-a

Monografii de farmacologie homeopată a aparatului respirator	175
9. Monografii de farmacologie homeopată	177
9.1. Aconitum	179
9.2. Alium cepa	184
9.3. Ammonium carbonicum	187
9.4. Antimonium tartaricum	190
9.5. Argentum metallicum	194
9.6. Argentum nitricum	197
9.7. Arsenicum album	200
9.8. Arsenicum iodatum	205
9.9. Arum triphyllum	208
9.10. Asclepias	211
9.11. Aurum	213
9.12. Belladonna	216
9.13. Bromium	221
9.14. Bryonia	224
9.15. Calcarea carbonica	228
9.16. Calcarea sulfurica	232
9.17. Carbo vegetabilis	234
9.18. Causticum	237
9.19. Chamomilla	241
9.20. Cina	244
9.21. Coccus cacti	247
9.22. Corallium rubrum	250
9.23. Cuprum	252

9.24. Drosera	255
9.25. Elaps	258
9.26. Erigeron	260
9.27. Eupatorium	262
9.28. Euphrasia	265
9.29. Ferrum phosphoricum	268
9.30. Hamamelis	271
9.31. Hepar sulfuris	274
9.32. Hydrastis	278
9.33. Hyosciamus	281
9.34. Ignatia	284
9.35. Iodum	287
9.36. Ipeca	291
9.37. Kalium bichromicum	295
9.38. Kalium carbonicum	299
9.39. Kalium iodatum	303
9.40. Kalium sulfuricum	306
9.41. Laurocerasus	308
9.42. Lycopodium	310
9.43. Manganum	315
9.44. Mephitis	318
9.45. Mercurius solubilis	320
9.46. Mercurius vivus	321
9.47. Millefolium	325
9.48. Naja	328
9.49. Naphtalinum	330
9.50. Natrum muriaticum	332
9.51. Nitricum acidum	336
9.52. Nux vomica	339
9.53. Phosphorus	343
9.54. Psorinum	348
9.55. Pulsatilla	352
9.56. Ranunculus bulbosus	356
9.57. Rumex	359
9.58. Sabadilla	362
9.59. Sambucus	365
9.60. Sanguinaria	368
9.61. Scilla	372

9.62. Senecio	375
9.63. Senega	377
9.64. Sepia	380
9.65. Silicea	384
9.66. Spongia	388
9.67. Stannum metallicum	391
9.68. Sticta pulmonaria	394
9.69. Sulfur	396
9.70. Teucrium	400
9.71. Tuberculinum	402
9.72. Viola odorata	405
Bibliografie	407

PRESCURTĂRI FOLOSITE ÎN LUCRARE

ac.	acid
Acț.	acțiuni
Admin.	administrare
ap.	aparat
cap.	capitol
Cind.	contraindicații
circ.	circulator
conc.	concentrație
dig.	digestiv
FCIN	farmacocinetică
FDIN	farmacodinamie
FEPID	farmacoepidemiologie
FGRAF	farmacografie
FTER	farmacoterapie
FTOX	farmacotoxicologie
g	grame
gen	generale
gran	granule
Ind. ter.	indicații terapeutice
nr.	numărul
pag.	pagina
Prec.	precauții
resp.	respirator
u.	unități
SNC	sistem nervos central

În capitolele „Baze farmacodinamice”, remediile scrise cu majuscule sunt de ordinul 4, cu aldine sunt de ordinul 3, cele cu italice, de ordinul 2.

PRINCIPII PENTRU ELABORAREA FARMACOLOGIEI HOMEOPATE

1. Medicamentul homeopat este condiția unică și indispensabilă pentru existența Homeopatiei. Totul în Homeopatie, atât conceptele teoretice cât și aplicațiile practice, au la bază proprietățile medicamentului homeopat. Același adevăr este valabil pentru medicamentul alopatic și Alopatie.

2. Conceptul de medicament, definit de Organizația Mondială a Sănătății* pentru medicamentul alopatic, este perfect valabil și pentru medicamentul homeopat.

3. Legea fundamentală a medicamentului alopatic este identică cu cea a medicamentului homeopat.**

4. Afirmările precedente permit concluzia că, în principiu, există un singur concept de medicament, având două forme concrete, medicament alopatic și medicament homeopat.

5. În prezent este recunoscută existența științei medicale a medicamentului alopatic, Farmacologia. Homeopatia este tolerată ca „medicină alternativă”.

* „Orice substanță sau produs utilizat sau destinat a fi utilizat în vederea modificării sau studierii unui sistem fiziologic sau unei stări patologice, în interesul subiectului căruia îi este administrat” (definiție OMS).

** Medicamentele acționează exclusiv prin influențarea structurilor și funcțiilor existente ale organismului, în sens pozitiv, stimulator sau negativ, inhibitor”.

6. Adevărurile menționate la punctele 2, 3, 4, impun modificarea concepției actuale și **recunoașterea existenței unei Farmacologii unice, corespunzătoare conceptului unic de medicament, având două ramuri, alopată și homeopată**, reprezentând cele două forme concrete de existență a medicamentului. Aceasta implică recunoașterea **Homeopatiei ca Farmacologie homeopată, având statutul de știință medicală**, egal cu cel al Farmacologiei alopatate. Această atitudine este logică, firească, având în vedere că homeopatia și alopatia sunt ca două surori gemene, s-au născut în același timp (finele sec. XVIII – începutul sec. XIX), din aceeași mamă, Materia Medica.

7. **Cele două farmacologii nu sunt antagoniste ci complementare. Ele au aspecte și fenomene comune, identice.** Ele trebuie analizate, comentate și interpretate de pe o singură poziție.

8. **Cele două farmacologii au însă și aspecte și fenomene diferite**, adesea complementare. Ele trebuie analizate, comentate și interpretate obiectiv, de pe pozițiile ramurii respective de farmacologie. Deosebiri sunt următoarele:

- a) – Alopatia se bazează pe fiziologia normală și pe fiziopatologie.
 - Homeopatia se bazează pe toxicologie și pe fiziopatologie.
- b) – Alopatia evidențiază, selectează și ierarhizează mai ales semnele obiective, tinzând la conturarea entității nosologice, ca o unitate patologică.
 - Homeopatia evidențiază simptomele personale, care deosebesc cât mai accentuat indivizii între ei, în confruntarea cu boala. Grupează simptomele pentru conturarea variantelor individuale de răspuns la boală.
- c) – Alopatia merge de la simptom la boală și stabilește diagnosticul de boală.
 - Homeopatia merge de la simptom la remediu și stabilește diagnosticul de bolnav.

- d) – Terapia alopată se adresează mecanismelor patogenice și/sau cauzelor (terapie cauzală).
 - Terapia homeopată se adresează reacțiilor organismului față de agenții patogeni (terapie reacțională).
- e) – Terapia alopată are la bază Farmacologia simptomelor, ca manifestări ale modificărilor funcțiilor fiziologice, cunoscute și tratate la nivel celular și molecular.
 - Terapia homeopată are la bază Farmacologia simptomelor, ca manifestări ale unor efecte toxicologice, cunoscute la nivelul organismului întreg.
- f) – Medicamentul alopat nu vindecă boala ci diminuează sau suprimă manifestările ei. El realizează o terapie coercitivă sau substitutivă.
 - Medicamentul homeopat vindecă persoana tratată, nu boala. El realizează o terapie reacțională.
- g) – Medicamentul alopat este un remediu supresor, acționează predominant la suprafață. Este un procedeu reactolitic.
 - Medicamentul homeopat este un remediu curativ și model de tablouri patologice. Acționează mai ales în profunzime. Este un procedeu reactomimetic.
- h) – Nașterea (apariția) și recunoașterea **acțiunii farmaco-dinamice** a medicamentului alopat este rezultatul parcurgerii etapelor: ipoteză, experiment pe animal, confirmare, studiu pe om bolnav.
 - Nașterea (apariția) și recunoașterea **acțiunii farmaco-terapice** a medicamentului homeopat este rezultatul experimentării pe om sănătos și aplicării legii similitudinii.
- i) – Farmacologia alopată studiată influențarea funcțiilor fiziologice și tulburărilor patologice de către medicamente.

- Farmacologia homeopată studiază manifestările patologice și toxicologice produse de medicamente.
- j) – Alopazia folosește medicamentele pentru diminuarea sau înlăturarea tulburărilor produse de boală.
 - Homeopatia idem.
- k) – Indicațiile terapeutice ale medicamentului alopatic se fac conform „legii contrariilor” („contraria contrariis curentur”).
 - Indicațiile terapeutice ale medicamentului homeopat se fac conform „legii similitudinii” („similia similibus curentur”).

9. Dat fiind faptul că Farmacologia alopatică este foarte avansată iar cea homeopată este mult rămasă în urmă, calea firească de urmat este ca **homeopatia să asimileze cât mai mult din experiența alopatiei, păstrând toate trăsăturile care o definesc.**

10. Astăzi, ca urmare a unei evoluții de peste 200 de ani, logică și deosebit de fructuoasă, **farmacologia alopatică are o structură complexă**, cu mai multe **subramuri**: trei fundamentale, **farmacocinetică, farmacodinamie, farmacotoxicologie** și trei aplicative, **farmacoterapie, farmacografie, farmacoepidemiologie**. Fiecărei ramuri fundamentale îi corespunde una aplicativă. În mod normal, **farmacologia homeopată trebuie să aibă o structură comparabilă**, ceea ce am realizat în cărțile mele, având convingerea că acesta este viitorul normal.

11. **Farmacologia homeopată conține toate cunoștințele actuale ale homeopatiei.** În prezent aceste cunoștințe sunt cuprinse în sute de cărți, fiecare cu modul ei de prezentare și structura sa, **fără să existe vreun criteriu științific în ordonarea materialului.**

Farmacologia homeopată, așa cum am conceput-o, are un prim mare merit, acela de **a ordona și grupa cunoștințele homeopate actuale după un criteriu științific, cel farmacologic**, în mod logic fiind singurul care poate fi aplicat în acest caz, având în vedere că

fără medicament nu există homeopatie. În mod concret, farmacologia homeopată are forma și structura de farmacologie și conținutul de homeopatie. O alcătuire comparabilă este cea a medicamentului alopatic și farmacologia sa.

12. Al doilea mare merit al farmacologiei homeopate este acela **de a selecta din marile număr de medicamente existente, pe acelea care sunt mai active, mai eficiente.**

În elaborarea cărții noastre **am pornit de la repertoriile homeopate existente.** Am selecționat semnele* și simptomele** **cele mai importante,** ca pondere în patologie și importanță practică. La acestea am selecționat **medicamentele notate cu pondere 4 și 3.** Când aceste medicamente au fost prea puține, am ales și unele cu pondere 2. Pentru toate medicamentele selecționate am consultat patogeneziile din mai multe cărți de Materia Medica. Cu acest prilej am constatat relativ multe neconcordanțe, ceea ce s-a soldat cu **excluderea** unora dintre indicațiile din repertoriu. În schimb am folosit experiența clinică personală pentru a tranșa neclaritățile.

13. În rezumat, prin ordonarea datelor existente ale homeopatiei după criteriile farmacologiei și prin selectarea numărului medicamentelor, am ajuns la o formă de text homeopat care are cel puțin patru mari avantaje:

– este **prima prezentare** a bogatului material existent al homeopatiei, **într-o formă corespunzătoare unei științe medicale;**

– scoate homeopatia din poziția umilitoare și nemeritată de „medicină alternativă sau complementară” și o așează acolo unde îi este locul, în rândul **științelor medicale;**

* Semn = fenomen manifestat de organismul bolnavului, recunoscut de medic și utilizat pentru precizarea diagnosticului și a prognosticului bolii.

** Simptom = tulburare funcțională sau senzația anormală simțită de cineva și care poate indica prezența unei boli.

– permite **studiul și învățarea homeopatiei** în condiții mai bune decât cele existente în prezent;

– este un **instrument de lucru** foarte util pentru practica farmacoterapiei homeopate.

14. În conceperea și elaborarea cărții am urmărit deliberat să fac cât mai multe și dese **apropieri cu farmacologia alopătă**, pentru a ușura eforturile practicienilor, atât alopați cât și homeopați, **de a se apropia și a practica, în egală măsură, cele două terapii complementare.**

De aceea, în **clasificarea medicamentelor** am luat ca model, atât cât a fost posibil, **clasificarea ATC** (anatomică, terapeutică, chimică), elaborată de Consiliul Nordic al Medicamentelor și adaptată atât de Organizația Mondială a Sănătății cât și de Ministerul Sănătății din România și folosită de acesta la întocmirea Nomenclatorului de Medicamente alopate.

15. Am considerat util să împart conținutul cărții în două părți.

a) Farmacologia homeopată a semnelor și simptomelor aparatului respirator.

Fiecare subcapitol este însoțit de un tabel sintetic pe care-l consider util atât **pentru orientarea** în cadrul subcapitolului cât și în orientarea sintetică generală, **pentru căutarea unei similitudini** cât mai cuprinzătoare, garanție a succesului terapeutic.

b) Monografiile medicamentelor selecționate pentru suferințele aparatului respirator.

Pentru prezentarea fiecărui medicament (remediu) am ales **capitole reprezentative: denumirea științifică și populară, descriere, partea utilizată, compoziție, farmacodinamie, (cu date din alopatie și fitoterapie), farmacotoxicologie (patogenezie), farmacoterapie, farmacografie, farmacoepidemiologie.**

Am dezvoltat mai mult **capitolul farmacoterapie**, fiind cel care interesează în final pe practicieni. Aici am elaborat special